

have sin Mand; men det maa ske i fuld Frihed, og det har der ingenlunde været sidste Gang. Jeg vilde dog sige det Par Ord, før vi slutte Forhandlingen, for at begrunde min Afstemning. Den vil nemlig komme til at gaa imod Udvalgets Indstilling. Maaſte jeg ſkaar ene, men det ſaar ſaa at være.

Himelſtab: Naagtet jeg ikke antager, at Udſaldet vil være tvivlſomt, ſunder jeg det dog rigtigt at ſige et Par Ord overfor de Yttringer, der ere komne fra den ærede Ordſfører og det ærede Medlem for Sovp Amtſ 2den Valgtreds (Alberti). Jeg tror overfor den ærede Ordſfører at maatte fremhæve, at det jo blev paavist af mig, at det ikke er blot i et enkelt Punkt, at Klagen er urigtig, men at der er endel Punkter, i hvilken den er ligefrem urigtig, og at det, forſaa vidt den har talt om et Tryk, har viiſt ſig ſelv efter Udvalgets Mening aldeles ikke at have det Omfang, Klagen gif ud paa. Efter min Mening maa det anſees for ſaa godt ſom oplyſt, at der ſlet ikke har været noget ſomhelſt Tryk, uden i alt Fald ganſke ſporadift af en ganſke enkelt Mand, nemlig af Forpagter Løcten. Det erkjender jeg, er utvovlſomt, at den Omſtændighed at han opfordrede en Mand til at ſtemme paa Grev Holſtein og affædigede ham, da han vægrede ſig derved, var et Tryk; om man vil kalde det uberettiget, er et andet Spørgſmaal, men at Sligt er et Tryk, og det af det Slags, ſom man helſt maatte ønske ikke blev udøvet, erkjender jeg fuldkommen. Men hvad Espe Gods angaar, kan jeg paa ingen Maade anſe det for et Tryk udøvet af Godsforvalteren, at han har ladet ſalde den omtalte Yttring i en privat Samtale, og det har ogsaa viiſt ſig, at den aldeles overveiede Del af dem, til hvem den blev rettet, ſlet ikke har opfattet den paa en ſaadan Maade, og at kun to af dem, ſkjøndt de ſlet ikke opfattede det ſom en Tilkjendegivelse fra Godsøieren om at ville opſige dem, dog fandt det raadeligt at lade være at ſtemme. Naar det ſiges, at der kan være Andre, idet ikke alle Huſmænd ere afhørte, ſaa kan det være rigtigt; men der har ikke været Opfordring til at afhøre Andre end dem, der ere nævnte i Klagen ſom dem, paa hvem Tryk er udøvet af Godsforvalteren. Hvad dernæſt angaar Cirkulæret fra Baſnaæs, kan jeg rigtignok ikke Andet end ſaſtholde, at dette Cirkulære er af en fuldſtændig ikke blot lovlig og tilladelig; men aldeles loyal Natur, fuldſtændig loyal vil jeg paaftaa. Det kan umuligt være Meningen, at man ikke ſkulde have Ret til at henvende en Opfordring til dem, man kjender og ſtaar i Forbindelse med, om at ſtemme i ſamme Retning, ſom man ſelv ſtemmer, og det Vidette, man i den Henseende kan ſige, er da det, at man ikke maa indvirke paa dem ved Truſler og Deſlige; men her har jo ikke været

Spor af Saadant; det har ikke været tilſigtet, det har været tilkjendegivet de Paagjældende ved forefalden Leilighed, at det ikke har været Meningen, og det har heller ikke været opfattet af dem paa den Maade; thi den Mand, der ſiger, at han ikke vil ſtemme til Høire, er den Mand, der var opſagt, og maaſte har det været det Moment, der har paavirket ham. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem for Sovp Amtſ 2den Valgtreds ſkulde gjøre ſaa ſtarke Indvendinger mod dette Cirkulære, hvis det forholder ſig ſom Godsforvalteren i Forhøret har forklaret, at han affattede dette Cirkulære ganſke i Lighed med et, ſom det nævnte ærede Medlem ſom Formand for den ſjællandſte Bondeſtands Sparekaſſes Beſtyrelſe i ſin Tid havde anvendt til denne Sparekaſſes Debitorer, nemlig den Gang da Maſtermester B. G. Olsen ſtillede ſig mod Grev Holſtein. Det er alſaa indlyſende, at dette Cirkulære maa være af uſkyldig Natur, ſom det ærede Medlem ſiger, og om det ærede Medlem nok ſaa meget raillerer over min politiſke Uſkyldighed, vil jeg ſtadig ſaſtholde, at en ſaadan Henvendelse er fuldſtændig lovlig, tilladelig og loyal. — Jeg ſkal blot endnu gjøre en ganſke kort Bemærkning med Henſyn til en Mand, ſom er bleven inddraget her i Forhandlingen paa en Maade, ſom kunde være noget ubehagelig for ham, naagtet man erkjender, at dette Moment ikke kan have havt mindſte Indflydelse paa Valget. Det er Provſt Winther. Jeg ſkal da oplyſe, at det, han har gjort, er ganſke viſt for et Tilfældes Bedkommende noget ubetænksomt fra hans Side, men er viſtnok ſlet i fuldkommen god Tro. — Provſt Winther har kjørt tre Huſmænd, hvis politiſke Overhæviſning han kjendte fra tidligere Valg, ind til Skjelſkør og givet hver af dem 1 Kr. for at erſtatte dem deres Dagløn. Han har paa ingen Maade rettet nogen Anmodning til dem om, at de ſkulde ſtemme i den ene eller den anden Retning, hvilket ogsaa var ganſke overflødig, da han vidſte, at de hørte til Høire. Derimod har han, og det maa erkjendes at være ubetænksomt og urigtigt af ham, tillige kjørt en Fjerde, ſom tidligere havde ſtemt med Venſtre. Da han havde hørt, at han denne Gang vilde ſtemme med Høire, ſendte han Bud til ham og lod ham ſige, at, hvis det forholdt ſig ſaaledes, at han havde beſtemt ſig til at ſtemme for Grev Holſtein, kunde han ligesom de andre Huſmænd tjøre med Provſten og ſaae en Krone. Dette er ganſke viſt en noget ubetænksom Yttring, og den vilde, hvis han ſkulde anklages, og det oplyſtes, at han havde havt til Henſigt derved at paavirke Huſmanden til at ſtemme i en anden Retning, end han ellers vilde, være ulovlig; men jeg tror ikke, at det har været hans Henſigt, og hans gode Tro viſer ſig derved, at, da Manden bagefter erklærede, at han ikke var valgberettiget, ſaa gav han ham alligevel en Krone og en Skjæppe Rug oveniſjøbet.